№ 156. Poniedziałek 9. Lipca 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 9. lipca. Półurzędowe doniesienie w „Oesterr. Zeitung“ o stanie układów względem zawieszenia broni powiada, że rokowania Francyi co do ofiarowanego przez Francyę a przez Austryę i Prusy przyjętego pośrednictwa ku utorowaniu pokoju a przedewszystkiem ku zawarciu zawieszenia broni, o których to rokowaniach jest tylko jeszcze mowa teraz, nieskończyły się jeszcze.

Petersburg. 7. lipca. Półurzędowy „Jour. de St. Petersb.“ sądzi, że rozejm mógłby doprowadzić do pojednania, gdyby nie było kogoś w Niemczech, który mniema się być dość silnym, by narzucić Europie przyzwolenie na swoje zdobycze krajów niemieckich zapominając, że są silne, skupione (gesammelte) mocarstwa, dla których równowaga Europy nie jest bynajmniej czczem słowem.

Część urzędowa.

Z powodu wojny wpłynęły następujące dalsze ofiary patryotyczne:

Praktykant konceptowy c. k. Namiestnictwa p. Karol *Kuryłowicz* złożył w c. k. prezydyum Namiestnictwa 2 zł. w. a. na cele wojenne zobowiązując się zarazem składać podobną kwotę co miesiąc przez czas wojny.

Radzca cesarski i sekretarz Namiestnictwa p. Gustaw *Schmid* ofiarował 100 zł. na utrzymanie i pielęgnowanie 1go rannego a kwotę 30 zlr. przesłał komitetowi patryotycznemu wiedeńskiemu.

Nadto gmina *Berlin* w powiecie Brodzkim złożyła 1 zł. 50 c.

Urzędnicy miejscy i rządowi w Brodach 83 zł. 9 c., tudzież 3 dukaty w złocie i 1 talar związkowy.

Gminy Popiele, Ułyczno, Rychcice, Orów, Nahajowice. Wacowice, Solec, Neudorf, Gaje niżne. Bania kotowska, Wola jakubowa, Łużek dolny, Bronica, Dobrosław, Truskawiec, Gaje wyżne, Lisznia, Bolechowce i Uniatycze w powiecie Drohobyckim, tudzież p. Jan *Matkowski* z Borysławia 100 zł. 21 c.

P. Jan *Skopowski* zastępca terytoryum dworskiego w Bieniowie, ze składki 6 zlr. i 3 cwancygiery srebrne.

Tenże 18 ℔ bielizny i 23 łutów szarpi, gminy: Czyżów 29 ℔, Strutyn $23\frac{1}{2}$ ℔, Koropiec $16\frac{1}{2}$ ℔, Bieniów 18 ℔, Folwarki 23 ℔, bractwo pobożne w Szpikłosach 3 ℔ starej bielizny.

Szarpie i bandaże dla rannych c. k. armii ofiarowali: W Drohobyczy komitet chrześciański 17 ℔, izraelicki $40\frac{1}{2}$ ℔.

Gminy powiatu Borszczowskiego 10 cet.

Czternaście gmin powiatu Husiatyńskiego $38\frac{3}{4}$ ℔ grubych, a leśniczy dworski w Szydłowcu p. Niedzielski $\frac{3}{4}$ ℔ cienkich szarpi i tyleż cienkich bandaży, dalej gminy Liszkowce, Bednarówka i Szydłowce 9 ℔ rozmaitych bandaży, a nadto gmina Szydłowce 1 ℔ siatek dla rannych w głowę.

Gminy powiatu Trembowelskiego 145 ℔ szarpi i 59 ℔ bandaży.

Gminy powiatu Kulikowskiego dodatkowo 40 ℔ bandaży, nakoniec

Jedenaście gmin powiatu drohobyckiego 5 cet. 57 ℔ bandaży.

C. k. komisarz obwodowy 1 klasy p. Karol *Sumper* zobowiązał się na czas wojny składać od 1. lipca b. r. po 5 zł. miesięcznie na koszta kuracyi rannych 30. pułku piechoty br. Martini lub innego pułku galicyjskiego.

P. Piotr *Kintzi* właściciel dóbr *Kiernica* zobowiązał się pielęgnować u siebie 4 rannych wojowników których z dworca kolei w Gródku własnym kosztem sprowadzi do swego domu, a lekarz miejski w Gródku p. Karol *Mayer* zobowiązał się leczyć tych rannych bezpłatnie.

Ks. Jan *Kurasiewicz* prow. katecheta w wzorowej szkole głównej we Lwowie zobowiązał się składać od 1. lipca 1866 do 1. lipca 1867 po 2 zł. miesięcznie dla żołnierza rannego z pułku piechoty br. Martini przez pułk wskazać się mającego.

P. Eliasz *Gottesmann* pierwszy przełożony gminy izraelickiej, Samuel *Rubin* i Nuta *Gottesmann* właściciele domów zajezdnych w Dolinie zobowiązali się pielęgnować u siebie po 1 rannym żołnierzu.

Gmina miasta *Złoczowa* przyjęła zobowiązanie pielęgnować bezpłatnie 10 rannych lub chorych wojowników a radzca gminny Dr. med. Maurycy *Zuckerkandel* leczyć ich bezpłatnie.

W Złoczowie za staraniem przełożonego gminy izraelickiej utworzył się komitet patryotyczny, który pod przewodnictwem p. adwokata kraj. Dr. *Schrenzla* rozpoczął już swoje czynności jako filia lwowskiego komitetu centralnego.

Urzędnicy c. k. urzędów powiatowego i podatkowego w Buczaczu zobowiązali się pielęgnować 4 rannych lub chorych wojowników. C. k. naczelnik powiatu p. *Pauli* odstąpił do tego celu część swego pomieszkania.

Gmina *Sądowa Wisznia* od 15. lipca 1866 przyjmować będzie bezpłatnie do szpitalu 4 rannych lub chorych żołnierzy religii katolickiej rodem z Galicyi.

Konwent OO. reformatów w Przemyślu oświadczył gotowość pielęgnowania w klasztorze przez czas wojny dwóch rannych wojowników.

C. k. radzca dworu p. Karol *Piwocki* zobowiązał się pielęgnować u siebie 1 rannego oficera lub kadeta z pułków galicyjskich.

JM. ks. Kanonik obrz. łac. i proboszcz w Stanisławowie Jan *Krassowski* ofiarował dla rannych wojowników 25 zlr. w. a. a dla pułku krakusów ochotników 15 zlr.

Te czyny patryotycznej gotowości do ofiar podaje się z wyrazem zupełnego uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, 6. lipca 1866.

W drugiej połowie miesiąca czerwca b. r. wybuchła w *Ropczem* na Bukowinie biegunka epidemiczna.

Od początku wybuchu tej zarazy zachorowało w 4 miejscowościach na 7709 ludności, 113 osób; z tych wyzdrowiało 38, umarło 61, pozostało w kuracyi 14.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 6. lipca 1866.

Gmina *Podhorce* w obwodzie Stryjskim celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej zobowiązała się po wieczne czasy, dom na szkołę przeznaczony i pomieszkanie nauczyciela utrzymywać zawsze w dobrym stanie, posprawiać sprzęty szkolne, starać się o utrzymanie w szkole ochędóstwa, zwozić drzewo na opał, które nauczyciel ma zakupywać, i nakoniec każdoczesnemu nauczycielowi, który oraz ma pełnić służbę diaka za co pobierać będzie przywiązane do tej funkcyi dochody, płacić rocznie 100 zlr. w. a. Dzierżawca dóbr i propinacyi Nuta Schönfeld na czas swego pobytu w tem miejscu zobowiązał się dla polepszenia tej dotacyi dodawać rocznie 2 zlr. w. a.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu dążność ku poparciu oświaty ludu podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 12. czerwca 1866.

Część nieurzędowa.

Monarchia Austryacka.

Wyciąg

z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego z 23. i 30. czerwca i 2. lipca 1866.

Poruczono pełnienie obowiązków tłumacza języka ruskiego przy Wydziale krajowym p. Platonowi Kosteckiemu.

Postanowiono odpisać kwotę 544 zł. $\frac{1}{2}$ c. w. a., stanowiącą część zaliczki wydanej z funduszu domestykalnego w ogólnej kwocie 1527 zlr. 33 c. w. a. na wydawnictwo dzieła poczet szlachty galicyjskiej i bukowińskiej, którato kwota nie została pokryta dochodem ze sprzedaży tego dzieła. Dochody jakieby jednak w przyszłości wpływały ze sprzedaży rzeczonego dzieła zamieszczać się będą w rubryce nadzwyczajnych dochodów funduszu domestykalnego.

Zaasygnowano pierwszą półroczną ratę zasiłku przyzwolonego przez Sejm dla szkoły rolniczej Czernichowskiej i poczyniono dalsze kroki w celu uregulowania stosunku zwierzchniczego Wydziału krajowego nad rzeczoną szkołą.

Podobne kroki uczyniono co do zwierzchnictwa nad szkołą rolniczą w Dublanach, wstrzymując się z asygnacyą zasiłku aż do przyjęcia warunku zwierzchnictwa zastrzeżonego przez Wys. Sejm, Wydziałowi krajowemu.

Na wezwanie Prezydyum Namiestnictwa, czyli i jakie spostrzeżenia poczynił Wydział krajowy co do obawy i nieurodzaju i częściowej nędzy, z powodu uszkodzenia zasiewów przez mrozy w miesiącu maju r. b., udzielono Prezydyum Namiestnictwa szczegółów powziętych w tej mierze z relacyi komisarzy zapomogi do centralnej komisyi.

Wezwano Prezydyum Namiestnictwa o poczynienie stosownych kroków, aby obligi i kupony pożyczki krajowej z r. 1866 w myśl najwyższego rozporządzenia z 4. lutego 1866 przez c. k. urzęda poborowe i kasy rządowe w $\frac{1}{6}$ części należytości podatkowej przyjmowane były.

Przyjęto do wiadomości oznajmienie c. k. Namiestnictwa, iż z dniem 1. lipca 1866, administracya Zakładu ś. p. Stanisława hr.

Skarbka przechodzi w ręce kuratora JO. Karola Księcia Jabłonowskiego i działającej obok niego Rady zawiadowczej.

Przyjęto do wiadomości doniesienie c. k. Prezydyum Namiestnictwa, iż Najjaśniejszy Pan Najwyższem postanowieniem z 26. maja r. b. raczył zatwierdzić uchwalony przez Sejm rozkład dodatków krajowych na rok 1866, po 63 c. w. a. od 1 złr. a. w. podatków bezpośrednich z dodatkiem $^{1}/_{3}$ części, i że c. k. Namiestnictwo zarządziło rozpisanie tego dodatku.

Zaasygnowano zasiłek 2000 złr. przeznaczony przez Wys. Sejm z funduszu krajowego na restauracyę rzeźb Wita Stwosza w kościele N. P. Maryi w Krakowie.

Zaasygnowano zasiłek 1500 złr. przyzwolony z funduszu krajowego przez Wys. Sejm dla komisyi fizyograficzej w Krakowie.

Wezwano Prezydyum Namiestnictwa, o udzielenie wykazów statystycznych z którychby powziąść można różnicę, jaka zachodzi co do liczby corocznie do służby wojskowej oddawanych żydów przed i po wejściu w życie przepisów o rekrutacyi z r. 1858.

Na zapytanie Prezydyum Namiestnictwa, czy i jakie trudności zachodzą przeciw użyciu lwowskiego i krakowskiego funduszu ochotników, przekazanego Najwyższem postanowieniem z 20. kwietnia 1866 funduszowi krajowemu, na cel formacyi pułku lekkiej kawaleryi Krakusów, odpowiedziano, że Wydział krajowy nie odebrawszy funduszów i zakładów krajowych w zarząd reprezentacyi krajowej nie jest w stanie objawić w tej mierze zdania swego i czuje się tem więcej obowiązanym wstrzymać się od dania stanowczej opinii w tej sprawie, ileże Wydział krajowy podług §. 9. instrukcyi przez Sejm krajowy wydanej, nie może zezwalać na wydatki budżetem nie objęte a podług §. 10. tejże instrukcyi oszczędnościami budżetowemi tylko Sejm rozrządza.

Na skutek konkursów rozpisanych dnia 15. maja i 1. czerwca r. b. l. 1690 i 2101 obsadzono posady urzędników konceptowych i manipulacyjnych przy Wydziale krajowym.

Przyjęto do wiadomości oświadczenie Prezydyum Namiestnictwa o najwyższej sankcyi udzielonej najwyższem postanowieniem z 10. czerwca 1866, ustawie uchwalonej przez Sejm w przedmiocie obwieszczenia ustaw krajowych, uchwal Sejmu ogólnie obowiązujących i rozporządzeń Wydziału krajowego.

Udzielono komisyi centralnej zapomóg do uwzględnienia pismo Prezydyum Namiestnictwa o wybuchu cholery w 3. miejscowościach powiatu Starożynieckiego na Bukowinie.

Przyjęto do wiadomości oświadczenie JEx. hr. Starzeńskiego, iż się zrzeka żądanej i przyzwolonej mu pożyczki 20.000 złr. w. a. na formacyę pułku lekkiej kawaleryi Krakusów ze sumy przeznaczonej na budowę dróg w okolicach głodem dotkniętych.

Nie uwzględniono prośby przełożonej Zakładu sierot ś. Józefa w Krakowie o udzielenie zasiłku w kwocie 1648 złr. na rozszerzenie budynku zakładu dla braku odpowiednich funduszów, co się zaś tyczy prośby tejże przełożonej o umieszczenie w rzeczonym Zakładzie sierot utrzymywanych kosztem galic. Stanowego funduszu sierocińskiego zażądano bliższych wyjaśnień.

Na propozycyę komitetu galic. Towarzystwa gospodarskiego nadano 10 stypendyów po 100 zł. rocznie przeznaczonych przez Wys. Sejm z funduszu kraj. dla uczniów szkoły Dublańskiej na rok 1866 uczniom tejże szkoły a mianowicie:

Szczęsnemu Kudelce, Kazimirzowi Jankowskiemu, Józefowi Sniadowskiemu, Alojzemu Kostheimowi i Władysławowi Ostrowskiemu, uczniom II. roku — dalej Władysławowi Spauście, Maryanowi Czajkowskiemu, Stanisławowi Dulębie, Janowi Grzywińskiemu, Ambrożemu Kokurewiczowi, uczniom I. roku.

Dalszy wykaz strat armii południowej
w bitwie pod *Custozza* z dnia 24. czerwca r. b.

Z pułku huzarów Cesarza Franciszka Józefa Nr. 1. Podporucznik *Emeryk Nagy* lekko raniony.

Z pułku ulanów hrabiego Trani, Księcia obojga Sycylii Nr. 13. Rotmistrz *Alfons* baron *Mühlen* i podporucznik *Franciszek Rauscher* — polegli. Porucznik *Antoni Helff* — ciężko raniony. Major *Bela* baron *Schönberger*, rotmistrz *Karol Möcheln*, porucznik *Alfons (?) Alfred Fiedler* i *Jan Bachnicki* — lekko ranieni. — Rotmistrz *Ernest Kasperlili de Teschenfeld* w niewoli. — Podporucznicy *Fedory* baron *Lüde* i *Adolf Kornberger* obadwaj nieodszukani.

Jego Cesarska Wysokość Arcyksiążę Wilhelm raniony był w bitwie z dnia 3. b. m. postrzałem w bok głowy, przyczem miękka błona czaszkę pokrywająca naruszona została na dwa cale długości i pół cala szerokości, czaszka jednak sama na szczycie nie była naruszona.

Dotąd nie okazały się z tej rany żadne zjawiska niepokojące.

Według zdania c. k. nadlekarza sztabowego Dra. Steinmassler i radzcy rządowego Dra. Szmerlinga przy dobrej konstytucyi najdostojniejszego Arcyksięcia, spodziewać się można wolnego wprawdzie lecz szczęśliwego wyleczenia.

Niektóre dzienniki donosiły, iż minister spraw zewnętrznych, fml. hr. Mensdorff udał się do głównej kwatery armii północnej dla utorowania drogi do negocyacyj pokojowych. „Wiener Zeitung" zaprzecza, iż podróż hr. Mensdorffa ma jedynie na celu zdanie sprawy Jego Cesarskiej Mości o stanie rzeczy przy armii północnej.

Dzienniki pruskie mówią o tłumnej dezercyi pułków włoskich w armii północnej. „Constitutionelle oesterreichische Zeitung" zapewnia na podstawie raportów urzędowych, iż pułki te, a mianowicie pułk Frank, Haugwitz i Bamberg we wszystkich potyczkach bez różnicy z wielkiem mestwem walczyły.

Francya.

Paryż, 1. lipca. *(Sprawa zastępstw interesów mocarstw wojujących.)* Wiadomo, że rząd francuski podjął się opieki nad interesami poddanych pruskich w Austryi i niektórych innych krajach przez czas wojny. W przedmiocie tym „Monitor" wieczorny następujący napisał artykuł:

„Z powodu samychże praw i powinności, jakie pociąga za sobą stan wojenny tak dla wojnających jak i dla neutralnych, koniecznością jest oznaczyć legalnie datę wojny. Austrya na wiadomość, że Prusacy wkroczyli do Saxonii, oświadczyła się w łonie Bundestagu z postanowieniem dobycia oręża. Gabinet berliński miał zrazu zamiar wystosować do dworu wiedeńskiego zawiadomienie urzędowe, że zobowiązanie się przez Austryę do bronienia Saxonii tworzyło między nią a Prusami stan wojny. Skoro atoli wojska austryackie wkroczyły do Szląska, zanim oświadczenie to ze strony Prus nastąpiło, Prusy zaniechały tej formy notyfikacyi bezpośredniej do gabinetu wiedeńskiego. Jenerałowie dowodzący dwiema armiami pruskiemi na granicy otrzymali po prostu polecenie oświadczyć otwarcie kroków nieprzyjacielskich zwierzchności wojskowej austryackiej zawiadomieniem wręczonem przednim strażom. Rząd włoski przesłał swą notyfikacyę Arcyksięciu komenderującemu naczelnie w Królestwie Weneckiem.

„Zwyczajem jest, aby podczas wojny poddani mocarstw wojujących, którzy pozostają na terytoryum nieprzyjacielskiem, używali opieki mocarstwa neutralnego. Gabinet wiedeński udał się do rządu holenderskiego, aby zechciał przyjąć ów mandat dla jego poddanych. Gabinet berliński udał się do Francyi w interesie swych poddanych w Austryi, Bawaryi, Wirtembergu i W. Księstwie Badeńskiem. Żądał tej samej usługi od Anglii w wolnem mieście Frankfurcie. Francya i Anglia uczyniły zadość temu życzeniu. Gabinet francuski oświadczył, iż w dowód swych uczuć bezstronności gotów był przyjąć na siebie pieczę nad interesami poddanych austryackich, gdyby w dalszym ciągu dwór wiedeński uznał za stosowne oddać je w ręce reprezentanta Francyi w takiej części terytoryum wojennego, gdzieby Hollandya nie miała ajenta.

„Hollandya, jakkolwiek jest zdania Prus co się tyczy zerwania węzła związkowego, pozostawiła reprezentanta Króla, Wielkiego Księcia w Bundestagu. Lecz gabinet holenderski nie zataił przed Zgromadzeniem federalnem, że ma zamiar pozostać neutralnym, a gdy Austrya zażądała od niego, aby przyjął opiekę nad jej krajowcami, wzięła ten krok za świadectwo uznania neutralności, jaką zachować pragnie.

„Wojna obecna dotyka nie tylko interesów politycznych pierwszego rzędu, ale dzieląc państwa składające Zollverein na nieprzyjacielskie obozy, wprowadza w głębokie zamieszanie ruch wewnętrzny handlu niemieckiego, a to przesilenie musi koniecznie się rozciągnąć do stosunków międzynarodowych z Niemcami, skoro Prusy w imieniu stowarzyszenia celnego zawarły traktaty handlowe z większą częścią mocarstw europejskich. Rząd cesarski nie spuścił z oka tego położenia, i szukał sposobów, aby zastrzedz w granicach możności interesa naszego przemysłu, jakie sobie tenże wyrobił na mocy traktatu z 1862 r. na placach handlowych w Niemczech.

„Stosownie do wiadomości, jakie nas dochodzą, większa część gabinetów niemieckich, które ów traktat podpisały, okazały, iż ożywia je to samo uczucie troskliwości, i niektóre z nich oświadczyły się już z zamiarem, iż o ile ich się tyczy, chcą nadal utrzymać względem naszych importacyj przepisane traktatem prawidła. Jedna wszakże kwestya, której przewidzieć nie można było, pozostaje do rozwiązania. Jakiego obejścia doświadczą towary francuskie przechodzące przez jedno terytoryum nieprzyjacielskie z przeznaczeniem do drugiego? Tuszymy sobie, że i pod tym także względem handel nasz otrzyma zadośćuczynienie. Tym sposobem towary, które prawo międzynarodowe nie poczytuje za kontrabandę wojenną, mogłyby swobodnie przechodzić z jednego kraju prowadzącego wojnę w drugi, i zachować korzyść taryfy traktatowej pod warunkiem, aby były opatrzone certyfikatem świadczącym o ich pochodzeniu."

KRONIKA.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sadzie krajowym) O s z u s t w o. Dnia 30. czerwca, 2. i 5. lipca b. r. stawał przed kolegium 5 sędziów, (prez. radzca sądu kraj. p. Ortyński, oskarz. zastęp. prok. państwa p. Budzynowski, obrońca p. adw. kraj. Dr. Zm nkowski), właściciel dóbr Gracyan Krzeczkowski, 60 lat liczący, obrz. rz. kat., już raz karany za oszustwo, a 2 razy uwolniony z braku dowodów. Siedząc w areszcie za długi, wszedł w ścisłą przyjaźń z pewnym tutejszym właścicielem domu, którego pod pozorem że towarzystwo budowy kolei czerniowieckiej powierzyło mu pod bardzo korzystnemi warunkami budowę linii od Wybranówki do Boryni, namówił, aby przystąpił do spółki. Namówiony sprzedał dom swój ze stratą i znaczną sume złożył w rece Krzeczkowskiego, który przyrzekł mu wynagrodzić wszelkie straty i nadto uważać go po skończeniu budowy jako współwłaściciela zakupić się mających narzędzi. Spisano nawet kontrakt. Tymczasem skonstatowano, że Krz. nie objął żadnych robót przy budowie kolei. Na rozprawie ostatecznej Krzecz. utrzymuje, że wszystkie zeznania świadków są fałszywe, twierdząc, że chodziło tylko o pożyczkę wcale nie karygodną. Sąd jednak uznał Krzecz. winnym zbrodni

oszustwa i skazał go na 6 lat cięż. więz. (Prok. prop. 7 lat) i zwrot sumy 1195 złr.; co do sumy 300 złr. odesłał poszkodowanego na drogę prawa. Krz. zapowiedział rekurs.

(Piorun.) W Złoczowie d. 1. b. m. piorun uderzył w wieżę cerkwi i zrządził szkodę na 200 złr. w. a.

(Zabójstwo.) We Lwowie dnia 3go b. m. w domu pod l. 754¼ powstała pomiędzy kobietami sprzeczka, w której poźniej i mężczyzni wzięli udział, a rzeźnik pewien uderzył przeciwnika swego laską w głowę tak mocno, że go z strzaskaną czaszką odwieźć musiano do szpitalu powszechnego, gdzie wkrótce w skutek wstrząśnienia mózgu umarł.

(Egzamin) w lwowskim zakładzie głuchoniemych odbędzie się dnia 10go b. m. o godz. 10tej przed południem.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 7. lipca. Na naszym wczorajszym targu były następujące ceny przecięțne zboża i innych artykułów: Mec pszenicy (83 ℔) 4 zł. 98 c.; żyta (77 ℔) 3 zł. 61 c.; jęczmienia (67 ℔) 2 zł. 35 c.; owsa (50 ℔) 1 zł. 57 c.; hreczki 3 zł. 25 c.; ziemniaków 2 zł. 14 c.; kubek krup pszenicznych 8 c., jęczmiennych 5 c., jaglanych 7 c.; hreczanych 6 c., funt mąki pszenicznej 9½ c., żytniej 8¾ c., miara piwa lepszego 24 c., zwykłego 20 c., wódki 18° 90 c., 15° 50 c., funt masła 38 c., szmalcu 48 c., łoju 20 c., cetnar siana 76 c., słomy okłociastej 69 c., sąg drzewa bukowego 8 zł. 65 c., sosnowego 6 zł. 97 c. w. a.

Ceny przecięțne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w I. połowie miesiąca czerwca 1866 były następujące na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:											
	Kołomea		Kuty		Sanok		Dobromil		Lisko		Krosno	
	zr	cen.	zr	cen.	zr.	cen.	zr.	cen	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluta austryacka											
Mec pszenicy	5	25	5	47	4	90	5	5	4	52	4	5
„ żyta	4	50	4	25	3	83	3	93	3	40	3	53
„ jęczmienia	4	15	3	76	3	10	3	70	2	60	2	58
„ owsa	1	90	2	25	1	90	2	8	1	55	1	74
„ hreczki	3	15	4	.	.	.	.	.		.	2	80
„ kukurudzy	5	.	5	25	.	.	.	.	3	62	3	80
„ ziemniaków	.	.	.	.	.	.	.		.		1	.
Cetnar siana	1	.	.	.	1	5	1	27	.	80	1	60
„ wełny		.	.	.	.	.	.	.		.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	16	50
Sąg drzewa twardego	5	50	4	50	4	.	5	.	4	.	5	50
„ „ miękkiego	4	80	2	50	3		4	.	2	.	4	50
Funt mięsa wołowego	.	9	.	9		13		10	.	10		12
Mas okowity		72	.	64	.	68	.	72	.	70	.	60

Teatr wojny.

(Północny.) Do Krakowa przybył z Cieszyna telegram naczelnika krajowego na Szląsku, adresowany do komendy wojskowej krakowskiej, oddany w Cieszynie 6. lipca o godzinie 11tej rannej, przybył do Krakowa 6. lipca o godzinie 1. minut 45. po południu treści następującej:

„Według urzędowego doniesienia z Opawy wkroczyło tam w dniu 5. b. m. o godz. 8½ zrana 1000 ludzi wojska pruskiego, za kilka godzin znow 4000. W urzędzie podatkowym szukano pieniędzy, których nie znaleziono. Poczta i bióro telegraficzne zamknięte zostały."

„Na rynku ustawiono działa, w domu wydziału krajowego wkwaterował się jenerał, w domu rządowym pułkownik i wielu oficerów. Miasto jest osaczone, nikogo nie wpuszczają i nie wypuszczają. Proklamacya zapewnia szanowanie własności prywatnej. Prusacy posuwają się ku Ołomuńcowi, w Opawie zostawiają garnizon. Z tego powodu zamierzone przeniesienie urzędu do Opawy zaniechane zostało.

We wtorek dnia 3go b. m. o godzinie 1½ po południu przybył szwadron huzarów pod Kęty, wysłał na rynek 10 huzarów, którzy się wywiadywali o kasach i o stanie wojska naszego. Po nadejściu wiadomości o zbliżaniu się Prusaków wszystko uciekało, a w końcu i urzędy powiatowy i podatkowy. Wszystko uciekało do Wadowic, gdzie znów każdy gotował się do ucieczki. Prusacy w Kętach najadłszy się i napiwszy, oraz zaopatrzywszy się w cygara ciągli ku Wilamowcom. W nocy z dnia 3. na 4. b. m. przyciągły do Kęt, dwa cugi naszych ułanów (z pułku hr. Grünne nr. 1.) zrobiły rekonesans ku Białej, i o godzinie wpół do 8mej zrana znów do Kęt wróciły. Za odebraniem wiadomości o ułanach urzędy podatkowy i powiatowy znów do Kęt wróciły, lecz o godzinie 3ciej po południu znów się pojawił ten sam szwadron huzarów pruskich, i urzędy nasze zaledwo salwować się mogły. Ułany nasze, to jest dwa cugi na rynku stojące, udały się zaraz naprzeciw szwadronu pruskiego, napadły z nienacka na spiącą, z 1 podoficera i 4 huzarów złożoną straż, poczem reszta huzarów ku Wilamowicom uciekła, nasi jednak nie odbierając sukursu, zaprzestać musieli pogoni i wieczorem się cofnęli. Nazajutrz 8000 Prusaków piechoty i jazdy wkroczyli do Biały i do Bielska, nałożyli kontrybucyę 60.000 złr., którą im w wexlach w Wrocławiu i Eupen płatnych wypłacono, i zabrali 6ciu mieszczan jako zakładników.

Komendant twierdzy Ołomuniec fml. Vernier zawiesił na czas trwania wojny prawa o wolności osobistej i nienaruszalności mieszkania. Straż miejska wezwana została, żeby była gotowa do objęcia służby wewnętrznej.

Minister saski Beust odjechał z Pragi do Ratisbony.

Z szczegółów bitwy pod Königgrätz, wiedeńska „Presse" tyle tylko donosi, że Arcyksiążę Wilhelm został lekko ranny, zaś dowódzcy 4. korpusu armii, hr. Festetics kula armatnia nogę zgruchotała. Artylerya austryacka srogie zdziałać miała luki w szeregach pruskich, niektóre pułki huzarów wykonać miały świetne szarże na linię nieprzyjacielską.

Telegram „Neue freie Presse" z dn. 4. lipca z Pragi donosi: Podróżni, co do Pragi przybyli zapewniają, iż przez cały dzień wczorajszy słyszano mocny huk dział w Pardubicach. Do Wiednia i do Berna miano przywieść przeszło 1000 rannych i miano zdobyć 14 dział pruskich. Oddział jeden austryacki składający się z 500 ludzi nieprzyjaciel otoczył, lecz oddział uwolniony został przez zręczny manewr kawaleryi. Wielu Prusaków miano wziąść do niewoli. Kolej zachodnia czeska znow rozpoczęła wysełać swoje pociągi.

„Presse" odebrała telegram z Pragi z dnia 3. lipca, według którego hr. Lażańsky odwołuje urzędników namiestnictwa z Pilsen; Główna kasa krajowa znow rozpoczęła swoje działania. Rodziny, które opuściły miasto, zostały wezwane do powrotu.

Z Drezna donoszą przez Pragę, iż załoga pruska w Freibergu zmuszona została do odwrotu przez tamtejszych robotników. W Dreznie Prusacy podwiercili most nad Elbą dla wysadzenia go w powietrze, powyżej zaś starego mostu nad Elbą wystawili most łyżwowy.

Pruski „Staatsanzeiger" zamieścił raport telegraficzny, w którym jenerał Flies, ten sam co pobity był przez Hanoweranów pod Langensalza, Jego królew. Mości Królowi pruskiemu donosi, iż Hanoweranie gotowi są do kapitulowania. Raport ten opiewa jak następuje:

„Do Jego królewskiej Mości."

„Jenerał hanowerski Arnschild upoważniony został przez Jego królewską Mość Króla hanowerskiego los wojska hanowerskiego poddać pod decyzyą Waszej królewskiej Mości w ten sposób, iż Wasza królewska Mość raczy ustanowić warunki kapitulacyi. Aż do nadejścia dyspozycyi Waszej królewskiej Mości zawarte zostało zawieszenie broni; Hanoweranie żadnego odporu dawać nie będą; o kwatery dla nich umówiono się po stronie północnej Langensalzy."

„Nie zezwoliłem na przesłanie tych propozycyj przez jenerała Knesebeka do Berlina, oczekiwać będę rozkazów Waszej królewskiej Mości."

„Główna kwatera Warza, 28. czerwca 1866 o godzinie w pół do 6tej wieczór.

von *Flies* jenerał-major.

Do telegramu tego pruski „Staatsanzeiger" dodaje wiadomość, iż armia hanowerska dnia 29. czerwca z rana w obec wojska jenerała Flies złożyła broń.

„Pruski „Staatsanzeiger" zaprzecza jakoby Prusacy w krajach militarnie zajętych kontrybucye nakładać mieli i rekrutacyę zaprowadzić zamierzali. Kontrybucyami jako karą za opór lub wsparcie nieprzyjaciela wprawdzie grożono, lecz dotąd nigdzie ani w Saxonii ani w Hanowerze nie wybierano. O rekrutacyi pruskiej w tych krajach nigdzie nie pomyślano, żołnierzy do niewoli wziętych i owszem do domów odesłano, zakazano tylko surowo rekrutacyi na rzecz nieprzyjaciela w krajach militarnie zajętych.

„Jedyny tylko ciężar" mówi „Staatsanzeiger" nałożono na Saxonię, Hessye elektoralną, i Hanower, to jest żywienie wojska pruskiego na załodze stojącego, gwoli którego władze krajowe wystarać się muszą o potrzebne fundusze. Jednak przy wykonaniu tego żądania, zwyczajami wojennemi dostatecznie usprawiedliwionego, władzom krajowym robi się ze strony pruskiej wszelkie ułatwienie."

Na to powiada „Wiener Abendpost", iż proste zaprzeczenie pruskiego „Staatsanzeigera" w stylu kancelaryjnym nie wystarcza. Chociaż doniesienia dzienników były może przesadzone, to jednak wiadomości o gospodarowaniu Prusaków w Saxonii i Hessyi tak były ze sobą zgodne, iż nie może być mowy o umyślnem przekręcaniu lub o niezrozumieniu. Nawet dzienniki pruskie potwierdzały częstokroć te doniesienia z wyrazem zadowolenia z tego co się stało.

Ostatnia poczta.

Kraków, 8. lipca. „Czas" donosi: Dowiadujemy się, że z nakazu komendy twierdzy w Krakowie począwszy od poniedziałku zamknięte będą przejścia i gościńce publiczne na noc, to jest od 10tej wieczorem do 4tej rano, wyjąwszy wojska, poczt i extrapoczta jadących osób lub kuryerów, tudzież lekarzy i akuszerek. Straż wojskowa otwierać będzie przejście osobom, które mają do tego pozwolenie. Nie wolno również chodzić po okopach. Rogatki w ten sposób zamknięte są: 1) na Zwierzyniec, 2) ku Czarnej Wsi, 3) na Łobzów, 4) na Długiej ulicy, 5) Warszawska rogatka, 6) Lubicz, 7) Grzegorzki.

Paryż, 7. lipca. „La Presse“ z piątku wieczór donosi: Król Wiktor Emanuel nie przystąpił bezzwłocznie do propozycyi zawieszenia broni, wskazując konieczność porozumienia się z Prusami. W skutku tego rząd włoski otrzymał zawiadomienie, iż winien bezzwłocznie zaniechać wszelkiego czynu nieprzyjacielskiego przeciw Wenecyi, która stała się posiadłością francuską. Komisarz francuski udaje się natychmiast do Wenecyi dla objęcia administracyi w imieniu Francyi, a eskadra francuska morza śródziemnego idzie natychmiast pod Wenecyę. „La Patrie“ z piątku mówi: Co się tyczy warunków zawieszenia broni między Austryą i Prusami, takowe mają polegać na obsadzeniu czasowem twierdz Josefstadtu, Königgrätzu i Theresienstadtu. (?)

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. i 8. lipca 1866

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0⁰ Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 325.84	+ 15.4	81.3	półn.-zach.	sł.	pogoda
2. god po poł.	325.67	+ 22.0	61.5	południowy	„	pochmurno
10.god.wiecz.	325.56	+ 15.6	81.4	„	„	„
Wieczorem burza 2.'''52.						
7. god. zrana	''' 325 53	+ 15.0	80.6	zachodni	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	326.31	+ 16.0	68.8	„	„	„
10.god. wiecz.	326.95	+ 14.0	75.8	„	„	„
W nocy deszcz 1 ··00.						

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. lipca.

Hotel europejski: PP. Ks. Gedroic Ged., z Mołdawy. — Zarewicz Wład., z Stanisławowa.

Hotel angielski: Kruszewski Hen., z Cborobrowa.

Hotel Kryniekiego: Glixelli Teod., z Chodorkowic.

Dnia 8. lipca.

Hotel George: PP. Guszkowski Marcin, z Nowegomiasta. — Raciborski Nap., z Czernelicy.

Hotel europejski: Hr. Dieduszycki Miecz., z Korniowa. — Zagórski Stan., z Lipowic.

Hotel Langa: Kozłowski Józef, z Lubienka.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. lipca.

PP. Krasicki Edm., do Liska. — Br. Heydl Henr., do Romanówki. — Brzezowski Karol, do Dobrowlan. — Bocheński Józef, do Głęboczka. — Hosz Edw., do Pauszówki — Możarowski Ant., do Hoholowa. — Radziejewski Ed., do Dytkowic. — Kriegshaber Ant.. do Iwaczowa. — Serwatowski Wojc., do Rajtarowic. — Urbański Rud., do Dobrosina.

Dnia 8. lipca.

PP. Hr. Starzyński Boj., do Derewni. — Jendrzejewicz Max., do Śniatyna. — Pieńczykowski Józef, do Wybranówki. — Trzciński Józef, do Nowoszyc. — Zarewicz Bol., do Stanisławowa.

Kurs Lwowski.

Dnia 7. lipca.		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	09	6	21
Dukat cesarski	„ „	6	15	6	27
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	60	10	90
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	—	2	06
„ papierowy rosyjski	„ „	1	43	1	46
Talar pruski	„ „	1	87	1	91
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	67	58	68	58
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	70	99	71	93
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	60	42	61	35
5 % Pożyczka narodowa	bez kuponów	59	50	60	83
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	171	67	176	—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. lipca.	złr.	kr.
5 % Metaliki	55	75
5 % pożyczka narodowa	59	75
Losy z 1860 roku	72	90
Akcye banku wiedeńskiego	677	—
„ „ kredytowego	135	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	130	50
Srebro	125	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	22

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4. lipca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	50.75	51 25
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.70	99.90
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	60.25	60.75
od kwiet. do paźdz. po 5%	60.25	60.75
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	67 —	68.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	55.75	56.—
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	56.50	57.—
dtto. po 4½%	47.—	47.50
dtto. „ 4%	42.50	43.50
dtto. „ 3%	31.—	32.—
dtto. „ 2½%	28.—	31.—
dtto. 1%	10.60	10.80
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	132.—	133.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piata cześć losów	129.—	131.—
Przez. do wyl. z r. 1854	68.—	70.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	71.—	71.20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	80.—	80.50
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	59 25	59.75
Renty Como po 42 lir. aust.	14.—	15.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	—.—	50.—
„ „ „ 4½%	46.50	47.—
„ „ „ 4%	42.—	42.50
„ „ „ 3½%	36.50	37.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	—.—	47.50
„ 2¼%	—.—	42.50
„ 2%	—.—	38.—
dtto. z procent. za granicą „ 1¾%	—.—	32.50
„ 5%	—.—	—.—
„ 4½%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Nższej Austryi	80.—	82.—
Wyż. Austryi	—.—	79.—
Salcburg	76.—	79.—
Czech	75.—	78.—
Morawii	74.—	75.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	82.—	85.—
Tyrolu	95.—	98.—

Obl. indemn. po 5 proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	82.—	86.—
Węgier	63.50	64.50
Ban. Tem.	61.—	62.—
Kroacyi i Slawonii	68.50	—.—
Galicyi	60.—	61.—
Siedmiogrodu	59.50	61.50
Bukowiny	59.—	60.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	62.50	63.—
Banat Temerz.	60.50	61.50
Lomb. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
Dług Salcburgu „ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—
Gal. dł. zwr. z r. 1866 „ 7%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	—.—	23.50
„ 2½% „ 100 „	—.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	—.—	18.50
„ 2% „ 100 „	—.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	—.—	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	680.—	685.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	129.30	129.50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	560.—	570.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	64.50	65.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1490.—	1500.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	157.80	158.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	157. –	159.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	109.50	110.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	170.—	175.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	145.—	150.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	124.—	125.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	78.—	80.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.		
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Busterhradzka po 500 zł. m. k.	625.—	630.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	240.—	—.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Towar. górn. po 200 zł. w. a.	100.—	100.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	429 —	431.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	130.—	135.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	360.—	380.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	225.—	235.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—. –	300.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	105.—	—.—
przeznaczone do los. po 5%	89.25	89.75
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	85.—	85 25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	67. –	—.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	71.—	72.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	90.—	90.50
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	82.—	—.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. austr.	71.50	72 50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	119.—	121.—
Kol. Lomb.-wen. po 500 fr.	100.—	101.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.—	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.—	88.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	—.—	72.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	86.—	88.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	—.—	70.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	85.50	86.50
Tow. żeg. par. na Dunaju za 100 zł. m. k.	86.—	88.—
Lloyda za 100 zł.	—.—	87.—

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	101.—	101 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	71.—	73.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	112.—	114.—
„ „ po 50 zł. m. m.	48.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	19.—	21.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	65.—	—.—
Salma „ 40 „ „	25.50	26.—
Palfiego „ 40 „ „	20.—	21.—
Clarego „ 40 „ „	20. –	21.—
St. Genois „ 40 „ „	20.—	21.—
Windischgrätza 20 „ „	—.—	15.—
Waldsteina 20 „ „	18.—	19.—
Keglevicha „ 10 „ „	—.—	11.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.—	11.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	118.—	118.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	118.50	119.—
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	102.50	103.50
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lil. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	136.50	139.—
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	54.80	55.—
Paryż za 106 fr.	55.—	55.20
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.50	6 52
detto. pełnej wagi	6.50	6.52
Korona	—.—	—.—
20frankówka	11.10	11.15
Rosyjski imperyał	11.20	11.30
Talar związkowy	1.98	2.—
Srebro	131.—	132.—
Kurs korony w c. k. kasach	— zł.	— c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rzadowej